

KULTTUURI

Teatteriarvostelu: Viisas lastennäytelmä erilaisuuden hyväksymisestä

Instagramissa näkyy ihana perhe, mutta totuus on toinen

Teater Taimine käsittelee lapsille tärkeitä teemoja.

LASTENTEATTERI

Teater Taimine: Svea & Finn.
Käsikirjoitus ja ohjaus: Tove Appelgren. Rooleissa CG Wenzel ja Oskar Silén. ★★★★★

PERHEESEEN syntyy kaksoset, ja vanhemmat miettivät mahdollisia nimiä: David ja Goljat? Smurfin ja Gargamel? Ei, mutta Svea ja Finn! Erilaisia, mutta kuitenkin samankaltaisia.

Jumppasalillinen töölöläisen Minerva-skolanin oppilaita nauraa vilpítőntä huutonaaurua, koska näyttelijät Carl Gustaf Wenzel ja Oskar Silén vain ovat niin hauskoja tutit suussa.

Lapsista koostuvan yleisön reaktiot ovat herkässä, mutta yleisö on myös vaativa – salin lattia alkaa nitistä vaihtuvista asennoista nopeasti, jos esitys alkaa pitkästyttää.

TEATER TAIMINE on tehnyt tärkeää kiertueteatteria koululaisille jo 15 vuoden ajan. Ryhmällä on hyvä ote siihen, mistä ja miten lapsille kannattaa puhua. Wenzelin ja Silénin akrobaattista muuntautumista näytelmän seitsemän roolihahmon välillä seuratessa tuntuu siltä, että ollaan teatterin ytimessä: kaksi ihmistä pitää yleisön otteessaan pelkän mimiikan ja gestiikan avulla, ilman puvustuksen tai lavastuksen apua. (Jos kahta keppihevosta ei lasketa!)

Tove Appelgrenin näytelmä vaikuttaa ensin stereotyyppiseltä perhehassuttelelta, mutta syventyy käsittelemään lapsille tärkeitä teemoja. Epävarmuus, sisaruskateus ja poissaolevat vanhemmat pysyvät, ympäristö ja häiriötekijät muuttuvat.

Kaksosista Finn on introvertti, joka meinaa kuolla ajattel-

CG Wenzel ja Oskar Silén taipuvat moneen Svea & Finn -näytelmässä.

saan tulevaa kouluesitelmää, Svea ekstrovertti, joka leikkii keppihevosilla muiden pilkasta välittämättä. Samalla kerrotaan suomalaisten ja ruotsalaisten naapurussuhteesta: ”kaksoset” esitetään aina toisiaan täydentävänä duona, mutta kateus kaihertaa suhdetta. Erilaisuuden tunnistaminen helpottaa keskinäistä ymmärrystä.

Kuten usein lastennäytelmässä ja valitettavasti todellisessa elämässä, aikuiset ovat sieluttomia kivikummituksia, he eivät ymmärrä olla läsnä. Toinen vanhemmista on jatkuvasti työpuhelimessa, toinen ei ehdi käsitellä ikäviä tunteita, kun on kiire saada nätti kuva perhe-arjesta sosiaaliseen mediaan.

Onneksi on viisas mummo, jolla on aikaa kuunnella ja kertoa tarinoita historiasta. Perheessä parhaiten toisiaan ymmärtävät useimmiten ne, joilla ei ole kiire mihinkään.

SVEA & FINN on viisas näytelmä erilaisuuden hyväksymisestä ja muistutus siitä, ettei elämä ole kilpailu. Harmonisin instagram-potretti tai koulumenesitys eivät merkitse mitään, ellei perheessä kuunnella toisia silloin, kun kuuntelua tarvitaan.

Samalla esitys alleviivaa,

mikä 100-vuotiaassa Suomessa on hienointa äitiyspakkauksen ja astiankuivauskaappien lisäksi. Meillä suomenkielisillä tuntuu olevan taipumus muistaa vuosipäivinä voittoja sodassa, mutta ruotsinkielisille asia tuntuu olevan päivänselvä: parasta on se, että olemme onnistuneet elämään rauhassa jo 70 vuotta.

Laura Airola

TEATTERI TAIMINE